

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

☉ Egyes lappéldányok kizárólag Schönfeld A. könyv- és papirkereskedésében kaphatók. ☉

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 265. szám, öv. Fried Józsefne úrnő házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
mérsékelt árjegyzék szerint számít fel.

Balogh János.

Már Tisza Kálmán távo-zása a kormány éléről megrendítette benne a bizalmat a szabadelvű párt iránt, teljesen elszakította a kormányparttól az, mikor az a párt a tisztviselők kinevezésének eszméjét magáévá tette. Mert ő oly párthoz többé nem tartozhatott, mely a nép ősi jogának utolsó maradványát, a tisztválasztási jogot is ki akarja csikarni a nép kezéből.

Ezzel a mondással indokolta Balogh János a f. hó 10-én a 48-as népkörben azt a politikai cigányke-reket, amellyel 13 próbás ősmamelukból 48-as Ugronistává gubód-zott át, hogy mandátumhoz és ezzel ke-nyérhez jusson.

És e nagy, bár logika nélkül való mondással elkövetkezett az időknél az ő teljessége: a szentesi politikai világnak immáron feltámadott az ő új profétája: Balogh János!

„Egy darab eszográdmegyei föld, ő, s mint ilyen törbe a magyar parlamentbe. A világ közepe, a szarvasi szelmalomtól, e ténnyel, arra a darab eszográdmegyei földre helyezkedik át és valahányszor ez a darab föld az indulatok skáláján meg fog ezután rázkódni: úgy vegyétek jámbor és együgyű hívők, hogy ilyenkor mindig elmereng a multakont és amit ott lát, ahogy ott látja önmagát ősmameluki eredeti mivoltában, kell, hogy az megdobbantsa a szívét, mely az idő teljességének az ő elkövetkezésével, olyan hirtelen ment át a 48-as profétaságba, amely az ígérlet földére: a delegációba elvezet.

Valóban nehéz: megőrizni a komolyságunkat a színészi virtus illetén megnyilatkozása előtt.

Egy ember, aki eddig mindig azzal verdeste a mellét, hogy ő 13 próbás mameluk, ősmameluk, született mameluk: egy ember, aki e szerint nem is szabadelvű, hanem csupán kormányparti, és semmi egyéb, mint az: egyszerre oda áll egy csomó más ember elé, akiknek a politikai hitvallásuk homlokegyenest ellentétben áll az övével, (legalább eddig úgy mondták) és sörényének hatalmas hátravetése

közben dülesztvén ki azt a sokat verdestet ősmameluki mellett, öblös hangon kiáltva közéjük a cikkünk élén idéztettek: azt akarja, hogy elhigyük neki, miszerint most igazat mondt, lelke és szíve meggyőződését tolmácsolta, amikor egy circuszi volt-társához méltó bakugrással pattant át egyik szélsőségből a másikba a politikai élet porondján.

Hát a politikai cédaság kiáltóbb tanúságtételét ennél alig szolgáltatja még mai anyagias korunk is, amelyben szokva vagyunk az elvtagadás és köpönyegforgatás száz meg száz, változatosnál változatosabb formációját látni.

Mert ennek a politikai bukfenek nem az adja meg az erkölcselenség igazi szignatúráját, hogy megtörtént, hanem: hogy miként van a bukfecező által, a fentebbi mondásában az előtt a közönség előtt megokolva, amelynek ügynevezett bizodalma t mesterségesen hajtotta Balogh János felé egy-két kolomposa azon a hidon át, amelyet ők főispáni és alispáni önkénynek neveznek s amelyre városunk e nagy (?) fiának martir-alakját állították, égnek düllt szemekkel.

Mikor Tisza Kálmán a kormány éléről távozott, már ez megrendítette Balogh János bizalmát a szabadelvű párt iránt.

Ő legalább azt mondja és valószínűleg azt akarja, hogy ezt el is higyük neki.

ABalogh János bizalma tehát hozzá volt növe Tisza Kálmán, volt kormányelnökhöz és — sietünk hozzátenni, — hogy Tisza Kálmán ezt a szép bizodalmat teljes mértékben meg is érdemelte.

De hát hogy történhetett, hogy Balogh János bizalmát is magával vitte a közlegényi sorba a volt kormányelnök, ez által világot gyújtván e szentesi ősmameluki koponyában, az Ugronistaság pisla mécsésének világát?

Hiszen távozásával semmiben, de éppen semmiben sem változott a kormány politikája, ezt maga Tisza Kálmán, akiben Balogh János — magabevallása szerint — ősmameluki hűséggel megbizott, azóta nem egyszer és ünnepélyesen nyilatkozattatta ki ország-világ színe előtt.

Balogh János azonban nincs szűkiben az indokolásnak. Azért rendült meg benne Tisza Kálmán távozásával a bizalom a kormány iránt, és teljesen szakított vele akkor, mert

és amikor ez a párt a tisztviselők kinevezésének eszméjét magáévá tette.

Hiszen az ember röstell ugyan az olyan politikai nagyságokhoz hozzányulni, mint Balogh János, hogy lehántva róluk az ünnepies, tiszteletgerjesztő tógát, pongyolában mutassa be őket a bálványozóiknak, de már csak — akármilyen röstelkedve is — kimondjuk: a tisztelt képviselőjölőt úr által politikai bukfenek mellett felhozott ezen indoklás nem egyéb: egy óriás nagy politikai valótlanságnál.

Mert a tisztviselők kinevezésének eszméjét nem Tisza Kálmán távozását után tette magáévá a kormány, hanem még akkor, abban a pilanatanban, ahogy Szilágyi Dezső igazságügyminiszter belépetta Tiszakabintbe, és éppen a tisztviselők kinevezésének programmbavétele árán történt ez a belépés.

Micsoda politikai férni Balogh János, ha ezt sem tudja? Ó, aki mindent tud, akár Udvardi Sándor.

Föltételezzük Balogh Jánosról, hogy a „Szentesi Lap”-ot olvassa és szorgalmas olvasója volt e lapnak a multban is.

Nos hát, — ha birtokában vannak a régi lappéldányok, vegye csak elő az 1889-iki évfolyam július 12-iki számát, meg fog győződni menten, hogy a vármegye törvényhatósága már ekkor foglalkozott Teleky Géza gróf, az idő szerint való belügyminiszternek egy leiratával, amely a közigazgatási reformot egészen programmszerűen ölelte fel.

Akkor pedig még Tisza Kálmán állt az országos ügyek élén, az igaz, hogy akkor még Balogh János is alispáni aspirációkat táplált a keblében, ezekkel pedig igen szépen összefért az ősmameluksága.

Tulajdonképen úgy áll hát a dolog, hogy Sauluszról nem a közigazgatási törvényjavaslat csinált Pauluszt és Balogh János politikai bukfenecéhez ennek épp olyan kevés köze van, mint p. a római pápa őszentségének a ref. konventhez.

Hogy miért tette hát meg ezt a bakugrást: erre nézve egészen világos és határozott választ ad egy függetlenségi párti fővárosi lap, amely a szentesi

tesí árulás» címmel így ír az esetről:

»Balogh János eddig kormánypárti ember volt s csakis a képviselői mandátum kedvért lesz ellenzéki. Az ilyen ember politikai elhúzósságában akarnak bízni a szentesiek? Hiszen amilyen könnyen elvet cserélt Balogh János ma, épp oly könnyen cserélhet holnap.»

Majd meg így folytatja az a függetlenségi fővárosi lap:

»Balogh Jánostól csunya dolog, hogy a függetlenségi pártot, amely őt kormánypárti létére polgármesterré akarta tenni, most hálaból megbuktatni igyekszik. De furcsa dolog az is, hogy a szentesiek függetlenségi elvei azért puhulnak meg, mert a főispán erőszakoskodik velük.»

Befejezől pedig:

»Különbön más kutya is kiülog a szentesi kertek alatt. Beszélük: az utolsó percben nemzeti párti jelöltet is állítanak fel azon a Szentesen, ahol még talán pénzért sem mutogattak soha eddig eleven mérsékelt ellenzéki. Balogh János elvászárásáról is feltehető az, hogy az utolsó pillanatban ő adja át Szenteset a közös-ügyes nemzeti pártnak.»

Nem kell hát nekünk mondanunk kárhözható ítéletet az itt most lefolyó úndörzött politikai cirkusjáték fölött. Megteszik azt annak a pártnak országos lapja, amelyhez Balogh János átbukfencezett és föladatunk csak az, hogy ezen ítéletet egyben-másban kikerekítsük, indokait bizonyos tekintetben tisztázzuk.

Kezdjük utóbbin.

Kétségtelen, hogy a főispán soha nem erőszakoskodott sem Szentesen, sem Balogh Jánossal.

Az előbbi módjában sem volt, mert Szentes közigazgatása csak annyiban tartozik hozzá, amennyiben a város a megye kötelékében van és a vármegye fejének kötelessége: az egész adminisztráció tisztasága és megbízhatósága fölött őrködni. Balogh János meg éppen nem panaszokdhat a főispán erőszakossága fölött, mert a főispánnak iránta való jóindulata és elnézése nélkül soha sem lett volna 1889-ben megyei árvaszéki elnöknek megválasztva.

Az az erőszakoskodás hát létezhet ugyan a Balogh János és pártívei képezetében, mint agyrém; mint ilyen világág is kürtölhették Komjáthy Béla ajkán a híres interpellációban: — a valóságban azonban úgy áll a dolog, hogy Balogh János iránt a főispán mindég a legszélső határig vitte a méltányosságot és elnézést s nem rajta mult, hogy Balogh úr bent nem maradt a megyei tisztikar kötelékében árvaszéki elnöknek.

Ha onnan történt kicseppenését önmagán kívül még más valakinek köszönheti, ez a más: Sima Ferenc. Az vitte neki a polgármesteri pályázatnak, az erőszakolta ki mellette a tömeges bizalmi aláírásokat éjt nappallá tevő korteskedéssel és éppen ezért van, hogy most ugyanaz a Sima Ferenc akarja őt a szentesi mandátummal kártalanítani, amivel kettős célt gondolt elérni: a Balogh János kártalanítását és az Ugron-párt viszontszolgálatát azon szolgálatok ellenében, miket neki

e párt egy tagja: Komjáthy Béla, az interpellálgatással tett.

Mi marad hát meg egyedüli indoknak, mely elfogadható magyarázatát adja a politikai bukfencknek?

Megmarad, amit már 1889-ben mondtunk:

Balogh János úgy tesz, mint a vásott gyerek: mikor kenyert szel, azt akarja, hogy lekvár is legyen rajta.

Választási mozgalmak vármegyénkben.

Legutóbbi közleményünk óta ismét változott a pártalakulások képe vármegyénkben. Megtörtént Szentesen is a zászlóbontás és a 48-as part, a mult vasárnapon tartott értekezletén a politikai hitehagyott Balogh Jánost kiköltöztette jelöltjének.

A pártgyűlésről és a jelölt programbeszédjéről lapunk most helytünk.

E helyütt szükségesnek látjuk átvenni a »Szegeci Napló« f. hó 9-iki számának a csongrádmegyei választási mozgalmakat élesen bíráló cikkét annak bizonyosságát, mint itélük meg az igazi függetlenségi párti lapok az itt folyó politikai cédaságot.

A nevezett lap cikke, miután reprodukálta az »Egyetértés« egy téves információja táviratát a megyénkbeli képviselőjelölésekről, ehhez a következő megjegyzéseket fűzi:

»A mi pártunk, t. i. a függetlenségi párt szempontjából Csongrádmegyének ezen jelölési egyáltalán még nincsenek eldöntve.»

»Hogy Csongrádon a kormánypárti Szivák ellen nemzeti párti jelöltet állítottak, annak nincs jogosultsága annyiban, amennyiben ez a kerület a függetlenségi és 48-as párté volt és könnyen vissza lett volna hódítható ugyanezek részére. Sima Ferenc tápéi jelöltsége szintén megkerüléssel történik. Hentaller Lajosnak, kit a központ és a tápéi kerület hivatott polgárai már előbb kívántak megnyerni.»

»Egyenesen visszatetsző azonban, ami Szentesen és — úgy látszik — Szegváron is készül, ahol helyi nagyságok gyürkőznek a függetlenségi és 48-as párt oly elismert tekintélyű, kiváló tagjai ellen, mint Törs Kálmán és Helfy Ignác.»

»Bizonyosak vagyunk arról, hogy a szentesi és szegvári kerület elvű, értelmes választói ebbe a játékba nem mennek bele, de resteljük magat a kísérletet is, mely nem illik a tipikus alföldi nép vezetőihez.»

»Szerencsétlen és visszatetsző volna a szentesi kísérlet annyival inkább, mert a pártmiv jelölt: Balogh János még csak két hónappal ezelőtt is a kormánypártihoz tartozott és bántak legyen vele a polgármester-jelölésnél bármily méltatlanul, az nem ad neki jogcímet arra, hogy most a függetlenségi és 48-as párti polgárokól kérjen mandátumot, még pedig a Törs Kálmán árulásával, amit a szentesi néppel joggal tisztel és azt a párt nagyrabecsül és akit természetesen nevezett a Szentesi Lap a Sima Ferenc lapja, »megnémetelt ellenzéki«, mert Törs Kálmán mint képviselő és hírlapíró egyaránt becsülettel, sikerrel állja meg a helyét »macskát a szentesi, de az országos közvélemény előtt is.«

»Ami végre a szegvári kerület függetlenségi és 48-as pártjának »szervezkedését« illeti, tudunkkal ez a párt régen szervezve van és ki is jelölte egyhangú lelkesedéssel eddigi képviselőjét: Helfy Ignácot. És nem hisszük, hogy volna bátorsága egy helyi nagyságnak még itt is szembeszállani pártunk olyan vezérével, akire mindnyájan büszkéek vagyunk.»

»Sima Ferenczöl, ha ő maga is jelölt akar lenni a megyében függetlenségi és 48-as

programmal, elvárhatja a párt, hogy érdemes, kipróbált vezetési ellen nem segít elő aknamunkát, ami aztán végső sorban még a kerületeket is kockázthatná.»

*

A függetlenségi és 48-as párt e kiváló vidéki hírlapjának sűjtő ítélete amilyen találó épp olyan jogos és igazságos. Ehhez bár egy szó kommentárt is fűzni, felesleges. A nagy közönség, ha akarja, úgy is megérti azt és levonhatja belőle a tanulságot.

Nyílt válasz.

Filó Lajos dr. a »Szentesi Lap« f. évi 6-ik számában egy nyilvános felszólítást intéz hozzánk, megkövetelvé, hogy — mutassunk rá: politikai életének és szereplésének mely ténye — szerintünk — az, amelyről fogva politikai dugárúnak »merésze lük« nevezni.

Aztán meg is fejeget, hogy válaszukról teszi függővé további eljárását.

Hát — amilyen kevés merészség kellett annak a megírásához, amiket elmondunk, épp oly kevésbé félelmit meg bennünket a Filó Lajos dr. fejegetése.

Nem térünk ki a nyilvános felszólításra a elől és megadjuk rá, lehetőleg röviden, a nyílt választ.

Előbb azonban, nem Filó Lajos dr. kedviért, — hiszen ő ezzel tisztában van — hanem a kerülhető gyengébbek kedviért, magyarázatát adjuk a dugárúnak.

Az általánosan elfogadott fogalom szerint, dugárú az, aminek valahová való át vagy bevitele, meg nem engedett módon történik. Átvitt értelemben, politikai dugárú: bizonyos elveknek más elvűk táborába való becsempészése, amely természetesen mindenkor egyének által történik.

Már most lássuk: mi történik és mi céloztatik a szegvári választókerületben? És adott-e az nekünk jogot: megírni azt, amit lapunk f. hó 10-iki számában megírtunk?

A fővárosi függetlenségi lapok már több mint egy hete hozták híret, hogy a szegvári kerület függetlenségi párti választói, tömeges aláírással levelet intéztek Helfy Ignáchoz, a kerület most volt orsz. képviselőjéhez, melyben neki, »pirjűk nevében«, a mandátumot újból felajánlják és öt törhetlen ragaszkodásukról biztosítják.

Ezzel szemben a Csongrádmegyei Híradó, melyet Filó Lajos dr. öccse szerkeszt, megírta a megyebeli pártmozgalmakról referálva, hogy — Csongrádot kivéve — a megye összes választókerületeiben helyi egyéneknek fognak fellépíteni, s hogy e fellépetők Simák lesznek, ez is elég világosan volt elárulva, úgy, hogy semmi kétségünk sem lehetett az iránt, hogy e fellépetők nem a szegvári függetlenségi párt azon tömegei, akik Helfy felé fordultak bizalmukkal.

Talán Filó Lajos dr. is kétségtelennek tartja, hogy Helfy Ignác a legpuritánabb függetlenségi pártiak egyike. Ha tehát velem szemben Simák, akik közt Filó Lajos dr. is számol, a szegvári kerületben jelöltet akarnak állítani, (mert még ma is akarnak) úgy ez már a meg nem engedett módja a jelölt bevitelének e kerületbe és mint ilyen: dugárú.

De nem csupán ez, hanem politikai dugárú is.

Mert a tények logikája ezt hatalmasan bizonyítja.

Sima Ferenc még a mult évben táviratilag elkötölte a lelket Ugron Gábornak a maga nevében. Most legközelebb pedig — itteni pártíveit, tehát a szentesi Ugron-pártiak nevében újból táviratilag üdvözölte őt a Fehérvári miniszterrel volt párbaja alkalmából.

Ha már most Sima Ferenc kezdeményezésére állítanak Szegváron Helfinek ellenjelöltet, annak a Simának a kezdeményezésére, akinek — a fent mondtok után — a függetlenségi elvhűségéhez erős kétey fér: úgy ez az ellenjelölt méltán mondható politikai dugárúnak.

De ki lehetett volna ez az ellenjelölt, a helyi nagyságok közül? Mert hogy helyi lesz: ez — mint mondtuk — világosan ki lett jelöltve.

Sim a Ferenc Tápén léptette fel magát, Szentesen Balogh Jánost bukfenceztek be a tábora, Tóth Kálmán elég nyíltan beszélt, hogy ő Székelyföldön kap mandátumot. Így sorba véve a tábor eleit, Szegvárra valamelyik Filó drnak kellett jutnia azért mondott, mondhattuk is, hogy valószínűleg ezek valamelyikét léptetik fel, vagyis csempézik be, mint politikai dugárút, Hefli ellen Szegvárra.

Filó Lajos dr. ez ellen tiltakozni látszik. Nem az ellen, hogy őt valószínűleg felléptetik Szegváron hanem: hogy ő politikai dugárút volna. Mert tulajdonképpen csak arra hívott fel bennünket, hogy politikai életnek és szereplésnek melyik ténye alapján mérésztük őt politikai dugárútnak nevezni. Hát megadjuk a nyílt választ erre is.

Hogy Sim a Ferenc Ugronista-e vagy függetlenségi párti? — erre talán fölösleges választ adnunk.

A fent említett két távirata, a tény, hogy az országgyűlési interpellációk megtétele nem a függetlenségi párti képviselők valamelyikét, hanem az Ugron-párti Komjáthyt kérte fel, de maga az a mód, amellyel lapja f. évi 6-ik számában ellavírozgat a két orsz. párt Scillája és Karibdsze közt, anélkül, hogy nyíltan színt vallana, mindez mutatja az ő politikai elveinek kaliberét.

Nos, Sim a Ferenc fellepteti magát Tápén 48-as képviselőjelöltnek és Filó Lajos dr., aki mindenkor büszkén hivatkozott arra, hogy ő tántoríthatatlan híve a függetlenségi pártnak, elmege az érdekében korteskedni Dorosmára.

Elment az öcsce legalább így írta meg a lapjában, hát akkor csak igaz.

Látjuk pedig, hogy az Ugronisták, a most megindult választási harcban, sokkal elkeseredettebben küzdenek országszerte a függetlenségi ellen, mint akár a kormánypárt vagy Apponyiék ellen. Ez a két párt e szerint nem lehet olyan egészen mindegy, mint Sim áék mondogatójak.

Nos, nem tudjuk: volt-e a múltban vagy van-e a jelenben Filó Lajos dr.-nak az itt most elmondottnon kívül egyéb politikai élete és szereplése is. De azt tudjuk: hogy ezen egy szereplése feljogosítja a hírlapíró, hogy azt állítsa, amit mi állítottunk:

Ha Heflinek — valószínűleg valamelyik Filó dr. személyében ellenjelöltet állítanak Szegváron, akit Sim a Ferenc támogat: az igenis politikai dugárút lesz.

Egyébként örülni fogunk, ha Filó Lajos dr. az ezutáni politikai szereplésével ennek az ellenkezőjét bizonyítja és akkor a mondottakat készségesen revokálja

a szerkesztőség.

Ujdonságok.

Szentes, 1892. január 14.

— **Személyi hír.** Zsilinszky főispán pár napi tartózkodásra Budapestre utazott. A mai megyegyűlésen helyette Stammer Sándor alispán fog elnökölni.

— **Emlekgető.** Csongrádvármegye törvényhatósága ma délelőtti rendkívüli közgyűlést tart, melynek egyedül tárgya: az országgyűlést összehívó legfelsőbb királyi levél kihirdetése és ebből kifolyólag teendő intézkedések. — A szentesi kaszinó a f. hó 17-én délután 5 órakor tartja a rendezési tisztújító közgyűlést saját helyiségében.

— **Pályázat körorvosi állásra.** A lemondás folytán üresedésbe jött sándorfalvai körorvosi állásra Kelemen Béla dr., a tisztáninni járás főszolgabírája, meghirdette a pályázatot. A pályázati határidő f. évi febr. 7-ike, mely időig a kérvények a nevezett főszolgabíróságnál nyújthatók be. A pályázat egyéb feltételeit az érdeklődők lapunk mai számának ide vonatkozó hirdetményében találják.

— **Pártgyűlés.** A szentesi I. negyvennyolcas körben pártgyűlés volt a f. hó 10-én

délután, hogy a választások küszöbén képviselőjelöltet állítson a 48-as pártnak. A gyűlésen sokan voltak ugyan jelen a hívottak, de Szentes 1500 szavazó polgárából alig százan, ami elég világos jele annak, hogy a politikai szédelés ideje kezdi magát lejární és a lelkesedés a városban annak személye iránt, akinek jelöltetését biztosra vehette mindenki, nem nagy. Sima Ferenc pártelnök nyitotta meg a gyűlést, azt a kérdést vetve fel: szentesi ember által kívánja-e magát a párt a jövő országgyűlésen képviseltetni, vagy pedig nem? Pólya Ferenc tanár, a helybeli függetlenségi párt e kipróbált, tántoríthatatlan híve szólalt fel erre. Nem az az első és fő, úgymond, hogy szentesi vagy nem szentesi képviselő-e jövőben e kerületet? hanem: hogy a szentesi eddig függetlenségi párti választó polgárok szepőlteni tisztaságának akarják-e megővni ezen elveiket és ezzel a zászló becsületét, újból egész határozottan függetlenségi jelöltet kívánnak e állítani? Hogy aztán ez a jelölt — ilyen puritán elvek mellett, szentesi-e vagy nem: ez a második kérdés csupán. Sim a Ferenc erre hosszas magyarázatokba bocsátkozik, melyek során képtelen distinkciókkal akar különbséget tenni a szentesi 48-as párt és az országos függetlenségi párt között, amelykettő az ő felfogása és állítása szerint, nem e egy. Végre — Pólya Ferenc által sarokba szorítva — egy percre cserben hagyja Ugront, kiváltja tőle a neki elkötelezett lelket és keservesen kimondja a nagy szót: hogy ő ma is függetlenségi párti. E szerint a tisztelt úr Ugron előtt szédeleget csupán a 48-aságát, vagy pedig abban a pillanatban árulta el 3-szor a függetlenségi zászlót, amikor — a kényszerhelyzetnek engedve — magát most újból függetlenségi nek mondotta. De volt legyen akárhogy: követte legyen el Sima az árulást most vagy korábban, Ugron vagy a függetlenségi párt ellen: bizonyos, hogy e mostani kijelentésével a kedélyeket részben megnyugtatta s hogy ez alapon az értekezlet Balogh Jánost mondta ki képviselőjelöltnek, egyszersmint küldöttséget menesztve érte, mely neki a képviselőjelöltséget felajánlja és őt az értekezleten való megjelenésre felkerje. A küldöttség, mely túlnyomóan nem választóból verődött össze, azután felkereste Balogh Jánost a lakásán és ez a nagy férfi ime így jött harmadszor oly körülmények közé, hogy a kényszerhelyzetnek engedjen és kijelentse, miszerint polgártársai bizalmának ily impozáns nyilvánulása elől nem térhet ki és így a jelöltséget elfogadja. Mert akkurátusan így fogadta el 1889-ben az alispán-jelöltséget és a mult év őszén a polgármester-jelöltséget. Küldöttség és jelölt erre melegen kezet szorítottak. Balogh János bizonytalán azt gondolta most is magában: «ezt jól nyélbe ütöttük»; — aztán felölté a téli kabátját és ment a küldöttséggel a pártgyűlésre, amely előtt hogy miként adta elő politikai bukfencének mentségét: erről lapunk mai vezércikkében írtunk.

— **Kinevezés.** A Dorosma székhellyel szervezett 2-ik útibiztos állásra Zsilinszky Mihály főispán a N. tá. János mindszinti szolgabírói irnokot nevezte ki. Az új útibiztos a hivatalos esküt a f. hó 11-én tette le.

— **Választási határnapok.** Szegeden a f. hó 28-án lesz mindkét kerületben az orsz. képviselőválasztás. A szentesi választókerület

választási előkészületeit a f. hó 12-én intézte el a központi választmány. E szerint nálunk a választás a f. hó 31-én lesz. A szavazás két helyen történik: az I. és II. tizedé a városi adóépítési hivatalban, a III., IV. tizedé a külkerületi választóké a városi birtoknyilvántartói hivatalban. Az első szavazó urnánál választási elnök: Burián Lajos, helyettese Magyar József; jegyző: Beszedes István, a második urnánál elnök: Nagy Imre, helyettese Szeder János; jegyző: Csúcs Antal. Helyettes jegyzők: Pátaki József és Kálmán Mihály. A megyebeli választókerületek választási határnapját a f. hó 15-én tűzi ki a megyei központi bizottság.

— **Esküvők.** A f. hó 11-én vezetteoltárhoz Hódy Pál, megyei árvaszéki alszámvevő, Kisperegen Szondy Berta úrnót, Szondy Imre ref. lelkész kedves leányát. A f. hó 12-én pedig az ármentesítő társulat fiatal mérnöke, Herczog József esküdött örök hűségű Götzl Berta kisasszonynak, Götzl Bertalan dr. megyei és városi t. b. orvos szeretetreméltó, szép leányának. Az utóbbi esküvő, a kellemetlen időjárás következtében, a menyasszony szüleinek házánál volt.

— **Gyermekek öröme.** A f. hó 10-én, vasárnap, az Erlich Laura kisasszony kisdédjójában, a f. hó 12-én, kedden délután pedig a helybeli jótékony nőgyógyász kisdédjójában szép és lélekvidámító gyermekünnepe folyt le. Ekkor tartotta meg ugyanis a két embercsemete-gondozó intézet a karácsonyról elmaradt karácsonyünnepet és valóban szívet-lelket gyönyörködtető látvány volt mindkét helyen, ahogy a cseppsek megkapták a mindeniknek szánt ajándékot, mely a karácsonyfa zöld lombja közül került le a kezükbe. A nőgyógyász kisdédjón ünnepe a főispánné ő méltósága, mint egyleti elnök szintén részt vett, s már előző napon sajátkezűleg díszítette fel a pompás karácsonyfa, melyre több szegénysorsú apróság részére ómlétsága által vásárolt és ajándékozott ruhanemű is került, úgy, hogy ruhakiosztás is volt a kicsinyek között. — E hírrel kapcsolatban írhatjuk, hogy mind a két kisdédjón — melyek a difteritisz járvány ellen zártak be december közepén — újból megnyílt s hogy e szerint a kisdédek most már minden aggodalom nélkül küldhetők a dadóba.

— **Lejáró pályázat.** A Szentes városán üresedésben levő központi ellenőri és egy számszaki állásra meghirdetett pályázat a f. hó 16-án délután 5 órakor jár le. Felhívjuk e körülményre a pályázni akarók figyelmét.

— **Városi közgyűlés.** Rendkívüli városi közgyűlést tartott a f. hó 11-én Szentes város képviselőtestülete, hogy meghallgassa a legfelsőbb királyi meghívólevél kihirdetését, mely az új országgyűlést a f. évi február hó 18-ára hívja össze. És ime, a közgyűlésen csuda történt: nem akadt senki, aki indítványozná, hogy a képviselőtestület *sajnálattal* vagy a nélkül vegye-e tudomásul a legkegyelmesebb királyi levelet.

— **Téa-estély.** A helybeli jótékony nőgyógyász szombat este a kaszinóban tartandó téa-estélyére már eddig is nagy számban történtek aláírások. Az estélyen résztvenni akarók az aláírási iverket a kaszinóban találják kiteve, de jelenthetik e szándékukat egyszerűen a nőgyógyász titkárainak: Mikecz Ödön dr. és Sulcz Lajos dr.-nak is.

— **Szomorú statisztika.** A városi orvos által a rendőrséghez benyújtott jelentés adatai szerint, városunkban a mult hó folytán 7 gyermek született halva és 4 hét éven alóli gyermek hunyt el orvosi gyógykezelés híján.

— **Vásár a szomszédban.** A szomszédos H.-m. Vásárhelyen, a f. hó 16-án. pénteken kezdődik a téli országos vásár.

— **Farsangi krónika.** A f. hó 16-án rendeztünk a helybeli polgári olvasókör a Kass-szálló termében és ugyanaz nap este lesz a jótékony nőegylet tea-estélye a kasszinóban. A készülődések a rendezőség részéről, mindkét estélyre serényen folynak. — A szabóiparos ifjak koszorús táncvigalma a f. hó 23-án este lesz, ugyancsak a Kass-szállóban, míg a kovács és kerékgyártó ifjak f. hó 30-iki táncvigalmukat az ipartestületi ház (céhház) termében tartják. E táncvigalom meghívót a bálnérendezésre a napokban küldi szét. — A helybeli jótékony nőegylet táncvigalma — mint most már véglegesen elhatározottat — február hó 13-án lesz. Az egylet táncvigalma iránt a legszelebb körben, vidéken is — már is nagy érdeklődés mutatkozik annyival inkább, mert számos kedves fiatal leányka e bálban fog először bemutatni és bevonulni a bálázó fiataiság sorába. — A kereskedő ifjak 25 tagú rendezőseget szerveztek február hó 20-iki táncvigalmuk rendezésére, mely elít-bálnak indul. A két utóbb említett táncvigalom meghívói rövid időn szintén szétküldetnek.

— **Halálozások.** Városunk két derék polgárának lesújtó halálhírére vesszük csaknem egyidejűleg. Az első hír jelenti, hogy Albertényi András, évekkel korábban városunk egyik legderekabb és legkitünőbb iparosa, a f. hó 11-én, életének 68-ik évében, hosszas szenvedés után elhalálozott. A boldogultban Albertényi Antal megyei főszámvevő édes apját gyászolja és temetése tegnap délután 2 órakor volt a rokonok és jó barátok nagy részével. — A másik hír arról szól, hogy Széll Bálint földbirtokos, Csongrád megye törvényhatósági bizottságának és Szentes város képviselőtestületének tagja, a f. hó 13-án délelőtt, szívizületlenség folytán, életének 68-ik évében elhunyt. A boldogultban, kinek temetése a f. hó 15-én délelőtt 10 órakor lesz a gyászszertől, Jóó Károly ref. lelkész az ipát gyászolja. Adjon az édes anyafól — mely öket hosszú 68 éven át táplálta, csendes nyugovást az elhunytaknak.

— **Tombolából.** A helybeli iparos ifjak képző- és segélyező egylete a f. évi február hó 27-én tartja — jelen minőségében — utolsó táncvigalmát, mely tombolával lesz egybekötve. Az egylet bálnérendezése mindent elkövet e táncvigalom sikere érdekében. 12 éve, hogy az egylet farsangi vigalmához a legszebb erkölcsi és anyagi siker fűződik és hiszik, hogy a közönség ezúttal is megérdemlett partfogásában fogja részesíteni a rendezőség törekvését.

9898. sz. Csongrád vármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Szentes rendezett tanácsu városnál üresedésben lévő s 500 frt évi fizetéssel javadalmazott közpénztári ellenőri, továbbá ugyancsak Szentes városnál üresedésben lévő s 500 frt évi fizetéssel javadalmazott egy adóügyi állásra ezenem pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, kik ezen állások bármelyikét elnyerni kívánják, hogy képesített-ségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket hozzám 1892. évi január hó 16-ik napjának d. u. 5 órájáig nyújtsák be.

Szentesen, 1891. évi dec. 23-án.

3-3

DR. CSATÓ ZSIGMOND
főjegyző, h. alispán.

— **Örökbe-fogadás.** Dékány Sándor 9-ik éves, erős, egészséges, ügyes árva fiút, gyermektelen család azonnal magához veheti és örökbe-fogadhatja. Örökbe vehető még: egy jó nevelésű, 6 éves, ügyes, szép, — és egy 7 éves szintén szép, ügyes, egészséges leánygyermek. Tudakozódhatni a városi levéltári hivatalban.

Fekete, fehér és színes selymeket

méterenként 45 krtól 16 frt 60 krig sima és mintázott mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző színben szállít, megredelt egyes öltönyökre, vagy végeken is postabér- és vámmentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldenek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (1)

KÖSZÖNET-NYILVÁNTÁS.

A szentesi asztalos-iparos-ifjak f. hó 9-én rendezett táncvigalmán felülfizettek: Sima Ferencz ur 1 frt 68 krt, D a s c h b e k Janos ur 50 krt, miért a rendezőbizottság nevében e helyen is köszönetet mond nekik: *iff. Szathmári Pál.*

Irodalom.

A »**Vasárnapi Ujság**« január hó 10-iki száma három iven a következő tartalommal jelent meg: »Kerkapoly Károly.« (Arcképpel. Cserna Károly rajza.) — »Berszenyi szobra.« Költemény ifj. Szász Bélától. — »Házasság éhségből.« Eibeszlés. Irta Jókai Mór. (Képpel. Goró Lajostól.) — »Nagy imposztorok: I. A debreceni fekete ember.« — I. Napoleón és kora: I. A császárság. (3 kép; eredeti francia illusztrációkkal.) — »Judit.« Angol elbeszélés. — »Vihar után.« Költemény Endrői Sándortól. (Roskovics Ignáz két rajzával.) — »Mozart.« (Mozart arcképpel, salzburgi szülőháza, lakóháza és szobra rajzával.) — »Az ég csodái: A tej-út.« — »Burns Róbert.« (Arcképpel s két költeményével. Lévai József fordításából.) — »A kínai fal Peking mellett.« (Képpel.) — »Bányalég robbanás egy kőszénbányában.« (Képpel.) — »Egy kanadai népmulatság.« (Képpel.) — »Lovassy László.« (Arcképpel.) — »Harmatozva.« Költemény Szávay Gyulától. — »A millióim sikkasztás.« (Képpel. Puf-sich Lajos váci házának kertjében.) — »Mutatvány képek a »Politikai Ujdonságok«-ból: 1. Chilei harcokot tetemei a csatatéren. 2. Német és orosz katonák találkozása a határszelen. 3. Egy angol csapatzállító hajó balesete. — 4. Li-Hu Csang, kínai alkirály. 5. Allat-képek a legutóbbi londoni hízó-marha kiállításról. — Irodalom és művészet; Egy-

veleg; Sakkjáték; Képtalány stb. rendes heti rovatok.

A »**Vasárnapi Ujság**« előfizetési ára negyedszére 2 frt, a »Politikai Ujdonságok«-kal együtt 3 frt. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) megrendelhető a »Képes Néplap« legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 1 frt 20 kr.

A »**Vasárnapi Ujság**«-ból újévtől kezdve albumszerű diszkadás is jelen meg a legfinomabb vastag velinpapírral, a »Politikai Ujdonságok« pedig a napi eseményekre vonatkozó számos képpel illusztrálva adatik ki.

KÖZGAZDASÁG.

Üzleti hetiszemle.

(Budapest, január 10.)

Az elmúlt héten árhanyatlás volt a gabonaművekben. Az árak e csökkenése részint külföldi befolyásnak, másrészt annak tulajdonítható, hogy a vetések jelenlegi állása elég biztató. Búza. A hozatalok csak 89,000 mmázst tettek ugyan, a kínálat azonban mégis folyton erős és sirgós volt, mivel a helybeli raktárállományokból kerültek nagyobb tételek a piacra. Malmaink ellenben tekintettel a rossz lisztüzletre igen tartózkodóan viselkedtek és így összesen mintegy 35 krunyi árvesztéséget jegyezhetünk fel. Tavasszi búza 10 frt 68 krig nyomatot le, zárul 10.87 — 88 frttal, őszi 9 frt 62 — 64 krt jegyez. Rossz forgalma igen korlátozott volt és habár a kínálat csekély maradt, a vevők is igen tartózkodóan viselkedtek, úgy hogy a hét végén 25 krunyi árhanyatlást jelenthetünk. Közönséges rozs 10 — 10.20 frtot, jobb minőségű 12.00 — 30 frtot, elsőrendű pedig 10.30 — 45 frtot jegyez helyben és helybeli paritással. Árpap szintén meglehetősen forgalomtalan volt. Nagyszemű árpa változatlanul főtartotta multheti árait, hízalok 6.20 — 55 frtot engedélyeztek kőbányai vagy helybeni állomásról. Ellenben csekélyebb minőségű árú multheti árakkal szemben valamivel olcsóbb volt. Maláta árpában jóformán nem is volt forgalom. Zab multheti árait — 6 frt 10 kr., — 6 frt 50 kr — főtartotta. Szokvány tavaszra 6.31 — 33 frttal zárul.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátéffy Ferenc.

Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

48. sz. Tiszáninneni járás szolgabírói hivatalától.

Pályázati hirdetmény.

Csongrád vármegye tiszáninneni járásában lemondás folytán üresedésbe jött sándorfalvi körösvösi állásra, a mely 650 frt évi fizetéssel s a szabályrendeletileg megállapított látogatási díjakkal van javadalmazva, s a mely egészségügyi körbe Sövényháza község egy része, Algyő és Sándorfalva községek tartoznak, az 1886. XXII. t. c. 82 §-a alapján pályázatot nyitok.

A választás f. évi február hó 9-én d. e. 9 órakor fog megtartatni a kör székhelyén Csongrád-Sándorfalván.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy képesítettégi okmányaikkal szabályszerűleg felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám f. évi február hó 7-éig annál inkább benyújtsák, mivel a később érkező folyamodványokat nem fogom figyelembe venni.

Dorosma, 1892. évi január hó 11.

DR. KELEMEN BÉLA,
szolgabíró.

Özv. Sréter Ferenczné

III. t. 30. sz. a. levő házában egy 3 utcai szobából és hozzávaló mellék helyiségekből álló lakás f. évi szt. György naptól b e r b e a d ó. — Ertekezhetni a tulajdonossal.

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedorzosolt osz. köszvény, tagszagatás stb. ellen lejobban ajánljuk a t. c. közönség figyelmébe. Egy üveg ára 40 és 70 kr. és a legtöbb gyógyszerárban kapható.

Csak horgonnyal valódi!